

odvjetnik Damir Linta

Zagreb, Veslačka 15b

24. travnja 2026.

OPĆINSKOM GRAĐANSKOM SUDU U ZAGREBU

na poslovni broj: **P-799/2025**

pravna stvar

tužitelj: Lezam Idrizi

I. tuženik: Emin Idrizi

II. tuženik: Marijana Šegović, zastupa ju odvjetnik Damir Linta (punomoć u prilogu)

radi ovrhe – spor

Podnesak II. tuženice

(1) Tužitelj je u ovoj parnici postavio zahtjev da sud proglašeni nedopuštenom ovrhu koju ovaj sud vodi pod poslovnim brojem Ovr-650/2024, zbog toga što tužitelj tvrdi da je vlasnik nekretnine koja je predmet ovrhe.

(2) Zakonski preduvjet za proglašenje ovrhe nedopuštenom je postojanje tužiteljevog prava koje sprječava ovrhu (čl.59. st.1. Ovršnog zakona).

(3) Ovaj sud je donio rješenje o ovrši radi ispražnjenja i predaje nekretnine (a ne radi naplate novčane tražbine ovrhom na nekretnini).

(4) Tužiteljevo navodno (sporno) pravo vlasništva nekretnine koja je predmet ovrhe ne sprječava ovrhu. Tužitelj je još 2020. godine pokrenuo parnicu protiv drugo-tuženice Marijane Šegović radi utvrđenja njegovog prava vlasništva i predaje u posjed nekretnine koja je predmet ovrhe (a i da nije pokrenuo tu parnicu, mogao bi ju pokrenuti u svako doba). Tu parnicu ovaj sud vodi pod poslovnim brojem P-4128/2020 i taj spor je zabilježen u zemljišnoj knjizi. Tužiteljevo navodno (sporno) pravo vlasništva ne sprječava ovrhu jer će tužitelj, ako uspije u parnici radi utvrđenja prava vlasništva, moći ostvariti svoje pravo vlasništva i protiv drugo-tuženice i protiv bilo koga trećega, neovisno o provedenoj ovrši radi ispražnjenja i predaje nekretnine.

(5) Prema tome, nije ispunjen zakonski preduvjet za proglašenje ovrhe nedopuštenom jer navodno tužiteljevo pravo vlasništva ne sprječava ovrhu. Zbog toga smatramo da nema potrebe ni osnove prekidati ovaj postupak (što predlaže tužitelj) već

predlažemo bez prekidanja postupka odbiti tužbeni zahtjev i drugo-tuženici dosuditi trošak.

(6) Smatramo da je cilj tužiteljevog prijedloga prekida postupka odugovlačiti s ovim sporom u nedogled. Na to nedvojbeno upućuje činjenica da tužitelj u ovoj parnici navodi tri različite adrese svog oca Emina (prvo-tuženika) kojeg predlaže za svjedoka premda je drugo-tuženik, a očekujemo da pokušaji dostave Eminu neće uspjeti ni na jednu od adresa koje je naveo tužitelj. Podsjećamo da tužitelj i prvo-tuženik (tužiteljev otac) vode sudske postupke protiv drugo-tuženice već 20 godina i za to vrijeme je Emin Idrizi nezakonito koristio nekretninu, a drugo-tuženici je pravomoćnom i ovršnom presudom priznato pravo na posjed i upisana je u zemljišnu knjigu kao vlasnica nekretnine koja je predmet ovrhe. Posebno je zanimljivo da je Emin Idrizi (drugo-tuženik i predloženi svjedok) predložio obnovu postupka pod poslovnim brojem ovoga suda P-2411/2021 u kojem tvrdi da je on vlasnik nekretnine (a ne njegov sin Lezam, koji u ovoj parnici i u parnici P-4128/2020 tvrdi da je on vlasnik) i još ustraje u tom postupku. Za razliku od postupka P-2411/2021 (u kojem tvrdi da je vlasnik) u svojoj žalbi protiv rješenja o ovrsi Emin Idrizi (ovdje tuženik i predloženi svjedok) tvrdi da nije vlasnik. Svim navedenim sudskim postupcima, koje smatramo zloupotrebama procesnih prava, osim što opstruiraju pravo vlasništva drugo-tuženice, otac i sin Idrizi se smatramo rugaju hrvatskom pravosuđu. Pro tome dakako Emin Idrizi nije dostupan hrvatskom pravosuđu, tako da drugo-tuženica ne može naplatiti dosuđene troškove sudskih postupaka.

(7) Zbog toga, s obzirom da eventualno postojanje tužiteljevog navodnog (spornog) prava ne sprječava ovrhu, zakonito je da se ovrha provede, nakon čega otac i sin Idrizi mogu i dalje voditi sudske postupke (uz zabilježbe sporova u zemljišnoj knjizi) ali u situaciji da drugo-tuženica ima posjed na temelju odluke suda i provedene ovrhe.

(8) Inače, suprotno tužiteljevoj tvrdnji, nekretnina koja je predmet ovog postupka nikada nije bila dio ZK tijela II (na kojem su kao vlasnici bili ranije upisani pravni slijednici Muhameda Zulića), što je potvrđeno pravomoćnom i ovršnom presudom na temelju koje ovaj sud donio rješenje o ovrsi i što potvrđuje stanje obnovljene zemljišne knjige.

(9) Pravomoćna i ovršna presuda i stanje zemljišne knjige potvrđuju da tužitelj nije vlasnik nekretnine koja je predmet ovrhe. Zbog toga smatramo da se u ovoj parnici ne može utvrđivati tužiteljevo pravo vlasništva, pa niti kao prethodno pitanje, već tužbeni zahtjev treba odbiti (što neće biti zapreka da tužitelj ostvari svoje navodno (sporno) pravo vlasništva ako sud pravomoćno utvrdi to njegovo pravo).

drugo-tuženica po punomoćniku

Damir Linta

 Digitally signed by Damir Linta
Date: 2026.04.24 17:05:16 +02'00'